

[Ragnhild Andersen.]

For få dage siden sagde socialministeren, at det stadig overvejes i kommissionen; ja men hvad snakker de dog om i denne kommission, når de ikke engang har blikket åbent for, at enkerne og de enlige mødres kår forringes i denne vinter, hvor det er hundekoldt ude og inde?

Mit parti påpegede, da vi i fjor vedtog loven om de særlige tillæg til enlige mødre som afløsning for de ekstraordinære tillæg, at det ekstraordinære brændselstillæg på de 45 kr. ikke var inkluderet i erstatningen til de enlige mødre, og vi opfordrede socialministeren til at være opmærksom herpå. Det forekommer mig, at man ikke kan afvise et så beskedent forslag som dette hverken ved talen om, at det er propaganda, som den højtærede socialminister udtrykte sig, eller med, at landets økonomiske vilkår ikke betinger en så beskedent hjælp, som rentemodtagerne selv har henvendt sig til socialministeren om. Den tale må jeg tilbagevise.

Folkepensionslovens vedtagelse har jo ikke forringet statens finanser, tværtimod, den har forbedret dem, det har vi jo finansminister Kampmanns ord for. Da folkepensionen var på tale her i tinget den 12. september 1956, sagde finansminister Kampmann følgende — det står sp. 5539 i Folketingsstidende 1955-56 —:

„Sammenfattende kan man sige, at folkepensionens gennemførelse efter de her nævnte retningslinjer for det kommende finansår vil øge overskuddet på statens budget med 75 mill. kr. og fremover ikke formindske det.“

75 mill. kr. i overskud i 1957-58 var, hvad folkepensionen ville give ifølge selveste finansministeren. Muligvis er dette overskud endda større. Under disse omstændigheder ser jeg ingen begrundelse for, at man ikke vil imødekomme rentemodtagernes og de enlige mødres beskedne ønske om en hjælp til brændsel.

Dertil kommer også, at det rådighedsbeløb, der stilles til rådighed for kommunerne, ikke er udnyttet fuldt ud, og det er først og fremmest i landkommunerne, dette billede viser sig. Jeg vil ikke tale for, at man i almindelighed skal give det rådighedsbeløb, der ikke udnyttes i enkelte kommuner, til alle, men i den manglende udnyttelse af rådigheds-

beløbet, som jeg meget beklager, ligger dog en begrundelse for at anvende de godt og vel 5 mill. kr., nøjagtig 5 238 903 kr., som ikke blev anvendt i 1956-57, til hjælp til de dårligst stillede rentemodtagere.

Det blev fremholdt forleden under debatten om hjemmehjælpslovforslaget, at udvalget har fået oplysninger om rådighedsbeløbets anvendelse, og deraf fremgår det, at i 1 189 landkommuner har man ikke fuldt udnyttet rådighedsbeløbet; man har udnyttet det til ca. 71 pct., næsten 30 pct. er ikke anvendt. Jeg siger det, fordi jeg som nævnt finder, at også heri ligger en begrundelse for at bruge disse penge til hjælp for de vanskeligst stillede.

De, der ikke skal leve af folkepensionen — hvad imidlertid flertallet af de ældre skal — får nu en folkepension på 720 kr. årligt til enlige og 1 080 kr. til ægtepar, uanset nok så høje indtægter; mange andre får hjælp også i tilfælde, hvor man ikke kan tale om et egentligt behov. Vi har nylig givet prinsessen en stor, en ganske anselig årsindtægt, og finansministeren har lige lagt forslag på bordet om, at tjenestemændene skal have forbedring. Det er dem vel undt, siger vi kommunister, men hvad med de ældre, og hvad med de enlige mødre, skal de intet have?

Jeg tillader mig, selv om socialministeren fra dette sted faktisk vendte sig mod det foreliggende forslag, at opfordre partierne i denne sal til ikke at afvise dette yderst beskedne forslag. Det er jo de partier, der sidder i regeringen, som i sin tid gik ind for betydelig større forbedringer til de dårligst stillede folkepensionister, og det var vel fra dem, man skulle forvente velvilje, når det drejer sig om et så beskedent forslag som dette. Hvad de enlige mødre angår, minder jeg om, at for et års tid siden stod den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Hjortnæs, på dette sted og sagde om de enlige mødre, at han var glad for, at vi sidste år gav dem brændselshjælp, for det var jo dem, der mange gange måtte gå tiggegang for at få deres ret. Ja men forstår man så denne kulde fra regeringens side over for et sådant beskedent lovforslag?

Jeg opfordrer partierne til at overveje deres standpunkt, til i et udvalg at snakke fornuftigt om tingene og komme de ældre